

POWOŁANIEC (1) *sb m*

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w powołać oraz -ec); a jasne.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

sg N powołaniec. ◇ [I powołańc(e)m.]

Ten, kto został wybrany i przeznaczony do spełnienia jakiejś misji, roli [czyj]:

*W połączeniach szeregowych: A [panujący] wielkie to ieŝt *facrosanctum* ná ziemi/ bo ieŝt członek Boży/ przeźrzeniec/ powołańiec/ y pomázaniec iego *RejZwierc* 41v; [á czemuż ŝię też ty Krolu miły będąc członkiem BOżym/ przezyźrzeńcem/ powołańcem/ y pomázáńcem iego/ maŝ ŝię ládá o co frálować? *WerReguła* 156 (*Linde*)].*

Synonimy: pomazaniec, przeźrzeniec.

MN